

עמ"ת 25295/02/21 - קאיד אבו כף (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 25295-02-21 אבו כף(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 837389/2020

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
עוררים	קאיד אבו כף (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום בבאר שבע (כב' השופט בן-דוד) מיום 17.1.21, במ"ת 1601-12-20, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **קשירת קשר לעשות פשע, הסגת גבול פלילית, פריצה לבנין שאינו מגורים וביצוע גניבה והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**. בכתב האישום תואר בין היתר, בתאריך 10.1.20, קשר העורר קשר עם אחרים לעשות פשע בכך שקשרו קשר להסיג גבול לאתר בנייה בדימונה להתפרץ למכולה ולגנוב מתוכה כלי עבודה שונים וזאת בכוונה למכור אותם. במסגרת הקשר ולשם קידומו בתאריך האמור בשעות הערב הסיג העורר גבול בצוותא חדא עם האחרים בכך שנכנס לאתר בנייה של עבודות כביש 6 בסמוך לדימונה וזאת בכוונה לגנוב כלי עבודה. במעמד המתואר התפרץ העורר בצוותא חדא עם אחרים למכולה שהייתה במקום בכך שחתך את מנעול המכולה ונכנס פנימה בכוונה לגנוב. במעמד המתואר גנב העורר בצוותא חדא עם האחרים מתוך המכולה כלי עבודה השייכים למתלונן. בהמשך הבחינו שוטרים בסמוך לכניסה לשבט אבו קוידר, בעורר שנהג ברכב, והורו לו לעצור בצד. העורר עצר את הרכב והשוטרים ניגשו אליו, אז המשיך העורר בנסיעה ולאחר מספר מטרים עצר שוב את הרכב יצא ממנו ונמלט רגלית.

בהודעת הערר ובדיון מיום 14.2.21 טען ב"כ העורר כי התנהל הליך גישור בתיק אשר בסופו לא הגיעו הצדדים להסכמות. לדברי הסנגור קיים קושי בראיות, אשר משליך על עילת המעצר. הסנגור טען כי שירות המבחן התעלם מהקושי הראייתי. לדברי הסנגור קיימת חלופה אך ללא אפשרות לאיזוק אלקטרוני היות והחלופה מצויה בפזורה וכן בגלל המצב הכלכלי של האנשים שגרים שם. עוד הוסיף הסנגור וטען כי בהליך הגישור המדינה הסכימה שקיים קושי ראייתי.

הסנגור טען כי העורר עומד על חפותו. לדבריו מדובר בעבירות רכוש, אשר בנסיבותיה אפשר לשחרר לחלופת מעצר. הסנגור טען כי בימ"ש קמא לא בחן את החלופה וביקש לקבל את הערר ולהורות על שחרורו של העורר.

מנגד, טען ב"כ המשיבה כי יש להורות על דחיית הערר. לדבריו בימ"ש קמא בחן את הראיות לכאורה, וקבע שקיימות ראיות לכאורה בהחלטה מפורטת. בנוסף, טען כי חרף עברו הפלילי המכביד של העורר והמאסרים בפועל שהוא ריצה, הורה בימ"ש קמא על קבלת תסקיר שירות המבחן. ב"כ המשיבה טען כי לעורר מספר הרשעות קודמות בעבירות רכוש, והוא נידון בתאריך 12.9.18, ל-28 חודשי מאסר, בגין צירוף של 8 תיקים, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת בקר, פריצה לרכב בכוונה לגנוב ועבירות נוספות. לדברי ב"כ המשיבה לחובתו של העורר מאסרים מותנים בני חודשיים ו-6 חודשים, למרות זאת, לא הורתע העורר וביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

ביחס לתסקיר שירות המבחן, טען ב"כ המשיבה כי שירות המבחן בחן את העורר ואת החלופות, והגיע למסקנה שלא ניתן לשחרר לחלופה של מעצר בית. בין היתר, לאור העובדה שהעורר עצמו מתקשה להפנים סמכות ונעדר כל אפקט מרתיע. לדבריו שירות המבחן ציין כי העורר לא מורתע מהמאסרים שריצה ומהמאסרים על תנאי והוא מנסה להפיק הכנסות באפיקים לא חוקיים. כמו כן צוין כי גם אופציות טיפוליות לא עומדות על הפרק. עוד לדבריו שירות המבחן בוחן גם את החלופות, והעריך כי המפקחים הם אנשים נורמטיביים, יחד עם זאת צוין כי הם לא יוכלו להפחית את רמת הסיכון, וספק אם הם יוכלו לאיין את המסוכנות מהעורר.

ב"כ המשיבה התנגד גם למעצר העורר באיזוק אלקטרוני, וממילא טען שאין אפשרות ממשית לכך על פי דברי הסנגור לאור מיקום החלופה בפזורה.

ב"כ המשיבה טען כי לאור אופיו של העורר, העבר הפלילי המכביד, תסקיר שירות המבחן וההמלצה השלילית, יש לדחות את הערר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

בהחלטתי מיום 30.12.20 בערר על החלטת ביניים קבעתי, בין היתר, כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהחוקר שזיהה את העורר לפי תמונתו הכיר אותו קודם לכן. כן קבעתי כי קיימות ראיות לכך שבן משפחתו של העורר, מר אבו מדיעם, ציין כי העורר ביקש ממנו חודש לפני הארוע להעביר את הרכב על שמו, ולאחר הגניבה שוחח עם העורר ושאל אותו מדוע הוא רושם הרכב על שמו ומבצע איתו גניבה, ולדבריו תשובת העורר היתה "טעיתי". לא זאת אף זאת, חלק מן הרכוש הגנוב נמצא ברכב השייך לעורר כשעתיים לאחר הגניבה.

בכלל הנסיבות, ניתן לומר כי כנגד העורר קיימות ראיות ברף גבוה אך לא ברף הגבוה ביותר.

מסוכנות וחלופת מעצר

בענייננו, מדובר בכתב אישום המפרט כי העורר קשר קשר לביצוע פשע, והתפרץ לבנין שאינו דירה, לצורך ביצוע גניבת רכוש, שעל פי הראיות הגיע בערכו לכ-20,000 ₪.

מדובר בעבירת רכוש שאינה מן החמורות, אך עדיין עבירת קשירת הקשר, עבירת ההתפרצות ושווי הרכוש שנגנב יקימו עילת מסוכנות ממשית.

זאת ועוד, מדובר בעורר שהורשע ביום 12.9.18 במספר עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, במספר רב של עבירות של גניבת בקר, ובמספר רב של התפרצות לבנין שאינו דירה ולרכב, והוא נדון למאסר בן 28 חודשים.

העורר הורשע בשנת 2018 גם בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, ונדון למאסר מותנה, ובשנת 2012 הורשע בהחזקת מכשירי פריצה והחזקת נכס חשוד כגנוב ונדון למאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן בעניין העורר מיום 1.1.21 מציין, מחד גיסא כי מדובר בעורר המבטא שאיפות נורמטיביות לגבי אחריותו בתפקידיו המשפחתיים והתעסוקתיים, אך מאידך הוא מתקשה לזהות מוקדי סיכון.

על פי התסקיר קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד העורר.

שירות המבחן בחן חלופת מעצר בביתו של בן דודו של העורר, בשבט אבו טלול בפזורה הבדואית, הקרוב למקום מגוריו, ובפיקוח בן הדוד אחמד אבו כף ושכנו סבאח אבו סבית.

על פי התרשמות שירות המבחן הערבים האמורים מבינים את משמעות הפיקוח, והם בעלי רצון לסייע, אך הם נעדרים מודעות לדפוסי התנהגות העורר ולנטייתו לפעול באופן בלתי נורמטיבי בעת מצוקה כספית. לאור כל זאת, ובין היתר לאור קשיי החלופה המוצעת להפחית רמת הסיכון, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור.

בכלל נסיבות הענין, לאור הראיות העומדות כנגד העורר, לאור עברו הפלילי ולאור האמור בתסקיר שירות המבחן בכל הנוגע לעורר ולערבים, לא יהיה מקום לאשר שחרור העורר לחלופה המוצעת המצויה באזור מגורי העורר טרם מעצרו.

לפיכך, יהיה מקום לדחות בשלב זה את הערר ולהותיר העורר במעצר עד תום ההליכים.

יחד עם זאת, מאחר ואין מדובר בראיות ברף הגבוה ביותר, ומאחר והעורר מבטא שאיפות נורמטיביות והעבירה שביצע לכאורה הינה עבירת רכוש בשווי של עשרות אלפי שקלים, אני קובע כי אם יציג בפניי העורר חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני במקום המרוחק מאזור מגורי העורר ניתן יהיה לבחון החלופה.

הערר נדחה

ניתנה היום, ז' אדר תשפ"א, 19 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.